

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc đoạn trích:

Con sẽ không đợi một ngày kia
có người cài lên áo cho con một nụ
bạch hồng
Mới thảng thốt nhận ra mình mất mẹ
Mỗi ngày đi qua đang cài cho con
những bông hồng
Hoa đẹp đấy - có sao lòng hoảng sợ?
Ta ra đi mười năm xa vòng tay của mẹ
Sống tự do như một cánh chim bằng
Ta làm thơ cho đời và cho biết bao
người con gái
Có bao giờ thơ cho mẹ ta không?

Nghìn bài thơ chất ngập cả tâm hồn
Đau khổ- chia lìa- buồn vui- hạnh phúc
Có bàn chân đã giẫm xuống lòng ta
độc ác
Sao vẫn cứ đêm về thao thức làm thơ
Ta quên mất thêm xưa dáng mẹ
ngồi chờ
Giọt nước mắt già nua không ứa nổi
Ta mê mãi trên bàn chân rong ruổi
Mắt mẹ già thâm lặng dõi sau lưng.

(Trích Mẹ - Đỗ Trung Quân, Lời trần tình dâng mẹ cha,
NXB Tổng hợp Đồng Tháp, 1997, tr 48-49)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính được sử dụng trong đoạn trích.

Câu 2. Trong đoạn trích, những câu nào miêu tả trực tiếp hình ảnh người mẹ?

Câu 3. Anh/chị hiểu như thế nào về nội dung của các câu thơ sau?

Ta ra đi mười năm xa vòng tay của mẹ

Sống tự do như một cánh chim bằng

Ta làm thơ cho đời và cho biết bao người con gái

Có bao giờ thơ cho mẹ ta không?

Câu 4. Thông điệp nào của đoạn trích có ý nghĩa nhất đối với anh/chị?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn nghị luận (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về sự cần thiết phải biết sống tốt mỗi ngày.

Câu 2 (5,0 điểm)

Nắm chặt lấy được cái bờm sóng đúng luồng rồi, ông dò ghì cương lái, bám chắc lấy luồng nước đúng mà phóng nhanh vào cửa sinh, mà lái miết một đường chéo về phía cửa đá ấy. Bốn năm bọn thủy quân cửa ải nước bên bờ trái liền xô ra định níu thuyền lôi vào tập đoàn cửa tử. Ông dò vẫn nhớ mặt bọn này, đưa thì ông tránh mà rảo bơi chèo lên, đưa thì ông dề sấn lên mà chặt đôi ra để mở đường tiến. Những luồng tử đã bỏ hết lại sau thuyền. Chỉ còn vẳng reo tiếng hò của sóng thác luồng sinh. Chúng vẫn không ngớt khiêu khích, mặc dầu cái thằng đá tướng đứng chiến ở cửa vào đã tiêu nhừ cái mặt xanh lè thất vọng thua cái thuyền đã đánh trúng vào cửa sinh nó trán lầy. Còn một trùng vây thứ ba nữa. Ít cửa hơn, bên phải bên trái đều là luồng chết cả. Cái luồng sóng ở chặng ba này lại ở ngay giữa bọn đá hậu vệ của con thác. Cứ phóng thẳng thuyền, chọc thủng cửa giữa đó. Thuyền vút qua cổng đá cánh mở cánh khép. Vút, vút, cửa ngoài, cửa trong, lại cửa trong cùng, thuyền như một mũi tên tre xuyên nhanh qua hơi nước, vừa xuyên vừa tự động lái được lượn được. Thế là hết thác. Dòng sông vượn mình vào một cái bến cát có hang lạnh. Sóng thác xèo xèo tan trong trí nhớ. Sông nước lại thanh bình. Đêm ấy nhà dò đốt lửa trong hang đá, nướng ống cơm lam và toàn bàn tán về cá anh vũ cá dầm xanh, về những cái hầm cá hang cá mùa khô nổ những tiếng to như mìn bộc phá rồi cá tủa ra đầy tràn ruộng. Cũng chả thấy ai bàn thêm một lời nào về cuộc chiến thắng vừa qua nơi cửa ải nước đủ tướng dừ quân tợn vừa rồi.

(Trích Người lái đò sông Đà, Nguyễn Tuân, Ngữ văn 12, Tập 1, NXB Giáo dục, 2006, tr.189-190)

Anh/chị hãy phân tích hình ảnh người lái đò trong phần trích trên. Từ đó, xét về cái nhìn của nhà văn Nguyễn Tuân đối với người lao động trong cuộc sống

.....HẾT.....